

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, E. Ruffer i K. Najmanová, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al Kaida i talibami (Dz.U. L 346, s. 42) — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Francuska, Królestwo Szwecji i Komisja Europejska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-334/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) i art. 17 ust. 2 — Część dobra inwestycyjnego należącego do przedsiębiorstwa — Tymczasowe wykorzystanie dla celów prywatnych — Dokonanie trwałych przekształceń wskazanego dobra — Zapłaćenie podatku VAT w związku z trwałym przekształceniem — Prawo do odliczenia)

(2012/C 295/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit

pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Odliczenie naliczonego podatku — Podatnik, który tymczasowo i dla celów prywatnych korzystał z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa i który w tych celach dokonał trwałego przekształcenia tej części dobra inwestycyjnego — Prawo do odliczenia podatku VAT zapłaconego w związku z trwałymi przekształceniami

Sentencja

Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy dokonywać w ten sposób, że po pierwsze, podatnik, który tymczasowo korzysta dla celów prywatnych z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa, posiada, na podstawie tych przepisów, prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z tytułu wydatków poniesionych w celu dokonania trwałych przekształceń wskazanego dobra, nawet jeżeli przekształcenia te zostały wykonane w celu takiego przejściowego korzystania dla potrzeb prywatnych, a po drugie, owo prawo do odliczenia istnieje niezależnie od okoliczności, czy przy nabyciu dobra inwestycyjnego, które zostało poddane rzeczonym przekształceniom, względem podatnika został naliczony podatek od wartości dodanej i czy został on przez niego następnie odliczony.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Würzburg — Niemcy) — Doris Reichel-Albert przeciwko Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Sprawa C-522/10) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 44 ust. 2 — Badanie prawa do emerytury — Uwzględnienie okresów przeznaczonych na wychowywanie dzieci, ukończonych w innym państwie członkowskim — Zastosowanie — Artykuł 21 TFUE — Swoboda przemieszczenia się obywateli)

(2012/C 295/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Würzburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doris Reichel-Albert

Strona pozwana: Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sozialgericht Würzburg — Wykładnia art. 44 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284, s. 1) — Warunki uwzględniania okresów sprawowania opieki nad dzieckiem, ukończonych w innym państwie członkowskim w ramach badania prawa do emerytury — Uregulowanie krajowe, uzależniające uwzględnienie tych okresów od warunku, aby zainteresowana osoba, w okresie sprawowania opieki nad dzieckiem albo bezpośrednio przed urodzeniem dziecka, wykonywała w tym państwie pracę najemną albo działalność na własny rachunek i ukończyła obowiązkowe okresy składkowe, który to warunek może w konsekwencji prowadzić do tego, że okres sprawowania opieki nad dzieckiem nie zostanie uwzględniony ani w państwie członkowskim miejsca zamieszkania w okresie sprawowania opieki nad dzieckiem, ani we właściwym państwie członkowskim

Sentencja

W sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu przed sądem krajowym art. 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nakłada on na właściwą instytucję pierwszego państwa członkowskiego obowiązek uwzględnienia, dla celów przyznania emerytury, okresów przeznaczonych na wychowywanie dzieci, ukończonych w drugim państwie członkowskim, tak jak gdyby okresy te zostały ukończone na jego terytorium krajowym, w przypadku osoby, która wykonywała działalność zawodową wyłącznie w tym pierwszym państwie członkowskim i która w chwili narodzin dzieci tymczasowo przestała pracować i ze względów czysto rodzinnych przeniosła miejsce pobytu do drugiego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 19 lipca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-565/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuły 3, 4 i 10 — Systemy zbierania — Wtórne oczyszczanie lub inne równie skuteczne oczyszczanie — Oczyszczalnie ścieków — Próbkę reprezentatywne)

(2012/C 295/06)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i M. Russo, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 3, 4 i 10 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40)

Sentencja

1) Nie wydając przepisów koniecznych w celu zapewnienia:

— by aglomeracje Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Bianco, Castrovillari, Crotono, Santa Maria del Cedro, Lamezia Terme, Mesoraca, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rende, Rossano, Scalea, Sellia Marina, Soverato, Strongoli (Kalabria), Cervignano del Friuli (Friuli-Wenecja Julijska), Frascati (Lacjum), Porto Cesareo, Supersano, Taviano (Apulia), Misterbianco i inne, Aci Catena, Adrano, Catania i inne, Giarre-Mascalì-Riposto i inne, Caltagirone, Aci Castello, Acireale i inne, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Agrigento i jej przedmieścia, Porto Empedocle, Sciacca, Cefalù, Carini i ASI Palermo, Palermo i sąsiednich obszarów, Santa Flavia, Augusta, Priolo Gargallo, Carlentini, Scoglitti, Marsala, Messina 1, Messina i Messina 6 (Sycylia), których równoważna liczba mieszkańców wynosi ponad 15 000 i które odprowadzają ścieki do wód nieuznawanych za „obszary wrażliwe” w rozumieniu art. 5 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1137/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r., były wyposażone w systemy zbierania ścieków komunalnych zgodnie z art. 3 tej dyrektywy,

— by w aglomeracjach Lanciano-Castel Frentano (Abruzja), Acri, Siderno, Bagnara Calabria, Castrovillari, Crotono, Montebello Ionico, Motta San Giovanni, Reggio Calabria, Rossano (Kalabria), Battipaglia, Benevento, Capaccio, Capri, Ischia, Casamicciola Terme, Forio, Massa Lubrense, Napoli Est, Vico Equense (Kampania), Trieste-Muggia-San Dorligo (Friuli-Wenecja Julijska), Albenga, Borghetto Santo Spirito, Finale Ligure, Imperia, Santa Margherita Ligure, Quinto, Rapallo, Recco, Riva Ligure (Liguria), Casamassima, Casarano, Porto Cesareo, San Vito dei Normanni, Supersano (Pulia), Misterbianco i innych, Scordia-Militello Val di Catania, Palagonia, Aci Catena, Giarre-Mascalì-Riposto i innych, Caltagirone, Aci Castello, Acireale i innych, Belpasso, Gravina di Catania, Tremestieri Etneo, San Giovanni La Punta, Macchitella, Niscemi, Riesi, Agrigento i jej przedmieściach, Favara, Palma di Montechiaro, Menfi, Porto Empedocle, Ribera, Sciacca, Bagheria, Cefalù, Carini i ASI Palermo, Misilmeri, Monreale, Santa Flavia, Termini Imerese, Trabia, Augusta, Avola, Carlentini, Ragusa, Scicli, Scoglitti, Campobello di Mazara, Castelvetro 1, Triscina Marinella, Marsala, Mazara del Vallo, Barcellona Pozzo di Gotto, Capo d'Orlando, Furnari, Giardini Naxos, Consortile Letojanni, Pace